

væsen, vi har, er uheldigt, nærmest et Uvæsen, og frister Publikum til at købe alt for dyrt. Ændringer i disse Forhold hører vel imidlertid hjemme under Næringslovgivningen og ikke her. Jeg hilser med Tilfredshed de skærpede Bestemmelser i § 12 mod de handlendes Ret til at give Tilgift paa Varer. Der er i Lovforslaget under Behandlingen i det andet høje Ting indført Forbud mod Reklamering med Tilgift. Denne Reklamering med Tilgift, man ofte ser, er en ganske uretmæssig Konkurrence og er Blaar i Øjnene paa det købende Publikum. Saaledes som det blev nævnt af den højtærede Handelsminister, er der indført Bestemmelser, der træder værnende ind overfor det metriske System. Ogsaa dette maa anses for at være et Fremskridt. Det er ganske forkasteligt, at man fremdeles benytter det gamle Maal- og Vægtsystem 12 Aar efter, at det metriske System blev indført ved Lov. Ligeledes det, at Paataaleretten er blevet udvidet til at gælde for Landsforeningen Dansk Arbejde, maa anses for at være et Fremskridt.

Det er under Behandlingen i det andet høje Ting lykkedes at faa udtaget Revisionsbestemmelsen af Lovforslaget. Den er blevet strøget, saaledes at det fremtidig bliver Rigsdagens Sag at skønne over Betimegheden af Tidspunktet for Ændringer i Loven. Det er godt det samme, da jeg finder, at en Lovgivning, der stadig er underkastet Revision, i det lange Løb vil virke uheldigt og usikkert overfor de Erhverv, som denne Lovgivning skal tjene. Det vil være det heldigste, at en Lovgivning af denne Art lægges saa fast som muligt efter de Erfaringer, man ude i Livet har indvundet.

Jeg finder, at Lovforslaget under den indgaaende Gennemgang, det har faaet i det andet høje Ting, er undergaaet saadanne Forbedringer, at man maa hilse det med Tilfredshed. I Betragtning heraf og for øvrigt i fuld Tilslutning til de Udtalelser, den højtærede Handelsminister har fremsat, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale ærede Medlemmer at give Lovforslaget en velvillig Behandling og føre det frem til en hurtig Vedtagelse.

J. P. Larsen: Heller ikke jeg skal holde noget særlig langt Foredrag om denne Lov, der i det andet høje Ting er undergaaet en saa omfattende Behandling. Jeg hilser Lovens skærpede Bestemmelser med Glæde, ihvorvel jeg ikke venter mig synderlig meget deraf, thi man kan lave saa mange Lovbestemmelser, man vil, overfor

Omsætningen, saa viser Livet alligevel, at de er forfærdelig vanskelige at haandhæve. Nu staar der i Lovens § 1, at det er forbudt ved Skiltning eller paa Regninger o. s. v. at have anbragt urigtige Angivelser til Paavirkning af Efterspørgselen. Det lyder meget godt, og det ser ogsaa meget omfattende ud; men hvad kan man ramme derved? Den højtærede Minister sagde noget om, at medmindre Betegnelsen var rigtig, da den anbragtes, er det forbudt. Det er imidlertid netop her, det uklare ligger. Er Varebetegnelsen urigtig, naar, for at nævne et Eksempel, en Slagter anbringer et Skilt i sit Vindue, hvorpaa der staar: Oksekød 85 Øre. Det er muligt, at det var rigtigt, den Gang han anbragte Skiltet paa det Stykke Kød; men man gør ofte den Erfaring, at naar man gaar ind og vil købe noget af det, er det udsolgt, han har ikke mere af det; men Skiltet bliver staaende og fremmer Efterspørgselen, for vi vil alle gerne købe billigt. Men er Betegnelsen da urigtig? Den var rigtig, da den blev sat. Havde vi en Bestemmelse om, at Skiltet skulde tages væk, naar Varen var solgt, var det noget andet — men den ligger maaske i selve Bestemmelsen, der staar her i Loven. Det samme gælder f. Eks. ogsaa Skotøjshandlere, som har Fodtøj staaende til en bestemt Pris; den kan tilsyneladende være lav; men naar man kommer ind og vil købe Varen, har han desværre ikke mere de Numre. Det samme gælder Manufakturhandlere; man skilter med visse Klædningsstykker til en lav Pris, de er desværre udsolgt, naar Folk vil have dem. Man kan ikke frigøre sig for det Indtryk, at Prisen er anbragt for at fremme Efterspørgselen og faa Folk ind i Butikken, ud fra den Opfattelse, at naar man først faar dem derind, skal man nok faa solgt noget andet til dem.

Det er, som sagt, meget vanskeligt at finde rammende Bestemmelser om dette at bibringe Folk Indtrykket af, at de der køber særlig billigt og særlig godt. Rammer Bestemmelser ogsaa en anden Art Varetilbud, som jævnlig er fremme, navnlig i Pressen, jeg sigter her til de saakaldte Gættekonkurrencer, hvor man ved at gætte en ganske ligegyldig og aandsforladt Rebus kan blive Deltager i et Slags Lotteri mod at betale nogle Kroner? Det eneste sikre er, at man kommer til at betale Kronerne. Der er i disse Dage et Tilfælde fremme: et Forlag, der kalder sig Degi, reklamerer med, at man kan blive Deltager i en Gættekonkurrence og mulig vinde en Del Varer samt faa 6 Malerier. Jeg